

Arrest

nr. 264 191 van 24 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 9 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat DARESHOERI *loco* advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Eritrese nationaliteit te hebben en op 1 augustus 2002 geboren te zijn in Agordet, zoba Gash-Barka. U heeft de Tigre etnie. Uw religie is moslim. Uw vader (O. U., T.) was een militair en een politieagent en werd opgepakt toen u nog erg jong was. Hij werd verdacht van oppositie tegen de regering, maar tevens ook een radicale moslim te zijn. Om die reden verhuisde u met uw moeder (Z.A.H.) naar Tebeldiya (subzoba Goluj, Gash Barka). U verbleef daar tot uw vertrek uit Eritrea in 2015. U ging niet naar een officiële school, maar volgde wel een aantal jaren religieus onderwijs.

Op de leeftijd van dertien, in 2015, besloot u samen met vrienden het land te verlaten. U had gehoord dat Soedan goed was en u er een beter leven zou hebben. U wist ook dat u omdat u minderjarig was makkelijk kon terugkeren naar Eritrea en dat u niet echt in de problemen zou komen, maar u weet ook dat wanneer u meerderjarig wordt, u opgeroepen zal worden als militair dienstplichtige. Verder heeft u ook een tante E.A.H. die in Soedan woont.

U ging te voet van Tebeldiya tot Gergef. Daarna reisde u door naar Kassala. U woonde in Wadi Sherife dat dicht bij Kassala ligt. U werkte in Kassala in een snackbar. Na één jaar en een half reisde u door naar Libië (in 2017). In 2017 reisde u door naar Italië. Daarna vervolgde u uw reis via Frankrijk naar Nederland. U deed een verzoek om internationale bescherming in Nederland. De Nederlandse bevoegde autoriteiten beëindigden uw procedure echter met een negatief antwoord. Na deze negatieve beslissing reisde u door naar België waar u aankwam op 3 maart 2019 en waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 3 april 2019 bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

*Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming **niet aannemelijk heeft gemaakt**.*

U beweert over de Eritrese nationaliteit te beschikken, maar op jonge leeftijd in 2015 dit land te hebben ontvlucht (zie Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS dd. 15.09.2020, p. 4 (verder NPO1)).

*Tijdens de persoonlijke onderhouds voor het CGVS slaagt u er echter **niet** in om uw beweerde **Eritrese nationaliteit aannemelijk** te maken, noch via enige identiteitsdocumenten, noch via overtuigende verklaringen over uw beweerde Eritrese afkomst. Zelfs indien een verzoeker niet over de nodige (identiteits)documenten beschikt, heeft hij of zij de kans om tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS via overtuigende en geloofwaardige verklaringen haar of zijn afkomst of nationaliteit aan te tonen. Zoals hieronder omstandig gemotiveerd zal worden, slaagt u er tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS echter niet in te overtuigen wat uw beweerde Eritrese afkomst of nationaliteit betreft.*

Bij de beoordeling van uw verklaringen – over uw beweerde nationaliteit en afkomst maar ook over uw asielrelaas in het algemeen – hield het CGVS rekening met uw naar voren gebracht profiel. U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS immers dat u Eritrea reeds op dertienjarige leeftijd zou hebben verlaten (NPO1, p. 4). Uw vader overleed toen u erg jong was, en u heeft nooit regulier onderwijs genoten, aldus uw verklaringen voor het CGVS (NPO1, p. 6-7). Zelfs rekening houdend met dit geschetst profiel, moet vastgesteld worden dat u er zelfs niet in slaagt een begin van bewijs aan te brengen voor uw beweerde Eritrese nationaliteit of afkomst. Uiteraard kan niet verwacht worden – rekening houdend met uw profiel – dat uw kennis over Eritrea en de Eritrese maatschappij erg gedetailleerd zou zijn, maar er moet door het CGVS op zijn minst een aanknopingspunt met Eritrea vastgesteld kunnen worden, wat in deze hoegenaamd niet het geval is.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u reeds in 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende in Nederland. De bevoegde Nederlandse autoriteiten ronden uw verzoek om internationale bescherming echter af met een negatief antwoord. De Nederlandse Immigratie en Naturalisatiedienst (Directie Asiel en Bescherming) kwam in 2018 tot de conclusie dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond was (zie Nederlandse asioldossier toegevoegd aan het administratieve dossier – blauwe map). De Nederlandse autoriteiten wijzen onder meer op de verschillende door u opgegeven geboortedata (onder meer in Italië), op de door hen vastgestelde beperkte kennis over uw directe leefomgeving in Eritrea (waardoor uw beweerde Eritrese herkomst in twijfel werd getrokken), alsook op de weinig overtuigende verklaringen over uw beweerde illegale vlucht uit Eritrea in 2015 (zie Nederlands asioldossier, Directie Asiel en Bescherming, zaaknummer Z1-

48632751403, dd. 8 oktober 2018). **Deze beoordeling en zienswijze door de Nederlandse bevoegde asielinstanties in het kader van uw aldaar ingediend verzoek om internationale bescherming doen reeds de eerste vragen rijzen omtrent uw beweerde en voorgehouden Eritrese herkomst.**

Voorts kunnen volgende pertinente argumenten aangehaald worden – die na een uitgebreide evaluatie van uw persoonlijke onderhouden voor het CGVS naar voren kwamen – en die de ongelooftwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst enkel bevestigen en verder staven.

Ten eerste bent u erg onduidelijk over de beweerde verhuis van uw familie vanuit uw beweerde geboorteplaats Agordet naar het dorp Tebeldia toen u nog erg jong was. U geeft namelijk vaagweg aan dat uw vader een Eritrese militair was, maar dat hij op een gegeven ogenblik opgesloten werd waardoor u met uw moeder jullie woonplaats verlieten en naar het dorp Tebeldia trokken (zie Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS dd. 18.03.2021, p. 8 (verder NPO2)). U kan echter weinig tot niets vertellen over de militaire carrière van uw vader – waar of wanneer hij deel uitmaakte van het Eritrese leger – noch over de precieze reden en duur van zijn beweerde gevangenisstraf. Gevraagd wanneer uw vader werd opgesloten, geeft u aan dat u het niet weet (zie NPO2, p.9). U geeft wel aan dat hij een vrijheidsstrijder was geweest, maar meer kan u niet vertellen over uw vader (zie NPO2, p.8-9). U geeft aan dat hij tegen de Eritrese regering zou zijn geweest en daarom zou zijn opgepakt, maar of dit nu voor of na uw geboorte gebeurde, op deze vraag moet u het antwoord schuldig blijven (zie NPO2, p.9). Nochtans is deze periode een scharniermoment in het leven van uw familie want u haalt aan dat de beweerde problemen van uw vader de reden van jullie vertrek uit Agordat vormden – toen u weliswaar amper twee jaar oud zou zijn geweest. Gezien het belang van dit vertrek – ook op uw nog jonge persoonlijke leven – mag redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details zou kunnen geven over de reden van jullie vertrek uit uw beweerde geboortestad. Ook wanneer u gevraagd werd waarom jullie dan precies naar Tebeldia vertrokken, moet u het antwoord schuldig blijven (zie NPO2, p.10). U komt niet verder dan de veronderstelling dat het een plaats is die niet ver van de Soedanese grens gelegen is (zie NPO2, p.11). U kan verder ook niet precies aangeven wanneer uw vader werd vrijgelaten en wanneer hij jullie vervoegde in Tebeldia, noch kan u aangeven welke leeftijd u toen had (zie NPO2, p.11). U kan evenmin aangeven hoelang uw vader in de gevangenis heeft doorgebracht (zie NPO2, p.11). **Zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd mag zoals gezegd logischerwijze verwacht worden dat u meer details zou kunnen geven over de beweerde problemen van uw vader, over zijn beweerde gevangenisstraf, alsook over de reden van jullie keuze voor Tebeldia als nieuwe woonplaats.** De vaststelling dat u heel erg op de vlakte blijft wanneer u hierover vragen worden gesteld, vormen een verdere negatieve indicatie voor uw beweerde Eritrese herkomst. **Het is echter vooral het vastgestelde gebrek aan affiniteit met de specifieke Eritrese maatschappij en uw voorgehouden onmiddellijke leefomgeving in Eritrea die uw beweerde Eritrese herkomst in het geheel ondermijnen.**

Zo kunnen verder volgende bedenkingen gemaakt worden betreffende uw (gebrek aan) kennis over uw directe leefomgeving in en rond uw beweerde plaats van herkomst Tebeldia. U verklaart in dit dorp gewoond te hebben van uw tweede tot uw dertiende levensjaar. U geeft aan dat u gedurende tien jaar in dit dorp heeft gewoond en dat u het dorp nooit zou hebben verlaten (zie NPO2, p.11-12). Uw kennis over de omgeving en de omliggende dorpen rond Tebeldia is echter erg beperkt. Zo geeft u terecht aan dat Tebeldia onder de subzoba/ subzone van Golij valt en dat er een lokale administratie in Tebeldia is gelegen. Gevraagd echter naar andere dorpen die onder de lokale administratie van Tebeldia vallen, moet u het antwoord schuldig blijven (zie NPO2, p.14). U geeft zelfs foutief aan dat enkel Tebeldia onder deze lokale administratie valt (zie NPO2, p.14). Het is erg vreemd te noemen dat u geen dorpen kan noemen die onder de administratie van Tebeldia vallen – aangezien het om de meest nabij gelegen dorpen in de buurt van Tebeldia gaat – die in het algemeen gekend zijn bij alle inwoners van een dergelijk (klein) dorp. De inwoners van andere dorpen moeten namelijk op regelmatige tijdstippen naar deze lokale administratie komen voor allerlei vragen en verplichtingen. Wanneer u bovendien gevraagd wordt om Tebeldia te situeren (ten opzichte van de Soedanese grens), antwoordt u dat u slechts twee dorpen kent – Gergef en Hafir (zie NPO2, p.14). U kan uiteindelijk ook Um Hajer nog vernoemen, (en later heeft u het ook nog over Sabunait), maar gevraagd welke plaats het dichtst bij de grens ligt (Um Hajer of uw dorp), antwoordt u dat u het niet weet (zie NPO2, p.14) – wat uitermate vreemd is zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd. U verklaart later tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk dat u het land illegaal heeft verlaten – naar Soedan – en dat u meer dan tien jaar in Tebeldia heeft gewoond – zodat redelijkerwijze verwacht mag worden dat u meer details kan geven over uw regio van herkomst. Ook wanneer u expliciet namen van plaatsen en dorpen in uw regio van herkomst voorgelegd worden (zoals Hiet Ketir, Anguleb, Alekeb) blijkt u er nog nooit van gehoord te hebben (zie NPO1, p.10-11).

Zelfs rekening houdend met uw jonge leeftijd op het moment dat u Eritrea verlaten zou hebben, is uw kennis over Tebeldia en de omliggende omgeving opmerkelijk beperkt.

Verder weet u het dorp Tebeldia – waar u toch tien jaar zou hebben doorgebracht tijdens uw jeugd – slechts erg summier te beschrijven. U heeft het eerst over vijf buurten in dit dorp om vervolgens te verklaren dat het er zes zijn (zie NPO2, p.12). Gevraagd om uw eigen buurt te beschrijven, komt u niet verder dan te stellen dat de huizen van steen zijn en dat er een marktplaats is (zie NPO2, p.12). Ook wanneer u gevraagd wordt om de weg te beschrijven van uw buurt naar het centrum van Tebeldia, komt u niet verder dan te stellen dat je gewoon de normale wegen moet nemen, en rechtdoor gaat (zie NPO2, p.18). Gevraagd om de verschillende buurten in uw dorp te situeren, lijkt u zich plots de namen van de buurten niet meer te herinneren, en geeft u enkele namen van eerder vernoemde dorpen in de buurt van Tebeldia (zie NPO2, p.18). U heeft het ook over een waterreservoir waar jullie water konden gaan halen en waarvoor jullie moesten betalen (zie NPO2, p.12). Gevraagd hoeveel u dan moest betalen, antwoordt u merkwaardig genoeg dat het om drie of vijf **Riyal** ging (zie NPO2, p.12). Gevraagd of u Riyal bedoelt, of Nakfa, antwoordt u vervolgens dat het Birr was (zie NPO2, p.13). Vervolgens gevraagd of Birr de munteenheid in Eritrea betreft, ontwijkt u de vraag door te stellen dat de kar van huis tot huis gaat (zie NPO2, p.13). Nadien nogmaals gevraagd of u zeker bent dat Birr de munteenheid in Eritrea is, antwoordt u van niet en vult u aan door te stellen dat het Nakfa is (zie NPO2, p.13). Vervolgens gevraagd waarom u dan eerst Birr vermeldde als munteenheid, antwoordt u weinig overtuigend dat u naar de centen refereert (zie NPO2, p.13). **Het is echter heel erg vreemd te noemen dat u eerst de Saudische munteenheid Riyal laat vallen als munteenheid in Eritrea, om vervolgens uw verklaring te wijzigen en het te hebben over de Ethiopische Birr als munteenheid in Eritrea, om uiteindelijk toch de Eritrese Nakfa te laten vallen.** Indien u daadwerkelijk uit Eritrea afkomstig bent, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meteen de correcte munteenheid in Eritrea weet te geven – zeker wanneer u hier uitdrukkelijk naar gevraagd wordt – en zeker in het licht van uw verklaringen dat u zelf af en toe inkopen ging doen in uw beweerde dorp van herkomst (zie NPO2, p.13). **Deze frappante vaststellingen – in combinatie met uw weinig doorleefde verklaringen over uw beweerde dorp van herkomst zelf – bevestigen enkel verder de twijfels over uw beweerde Eritrese herkomst.**

Voorts blijkt uit vele verklaringen van u tijdens de persoonlijke onderhouds voor het CGVS dat u weinig tot geen affiniteit lijkt te hebben met de specifieke Eritrese context en maatschappij. Zo geeft u onder meer aan dat u nooit naar school bent geweest in Eritrea. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt waarom u nooit naar school ging, antwoordt u dat u gewoon niet ging en buiten speelde. Gevraagd of er geen schoolplicht is in Eritrea, antwoordt u van niet (zie NPO2, p.18). Uit objectieve landeninformatie blijkt nochtans dat kinderen wel verplicht school moeten lopen (van graad 1 tot 5). Uw kennis over het Eritrese schoolsysteem is verder ook erg beperkt. Gevraagd in welke taal de kinderen onderwezen worden, haalt u Tigre en Tigrinya aan (zie NPO2, p. 19). Gevraagd in welke taal wordt onderwezen vanaf graad 6, antwoordt u dat u het niet weet (zie NPO2, p.19). Vanaf graad 6 wordt in de Eritrese scholen in het Engels onderwezen. U weet evenmin tot welke graad kinderen/jongeren in Eritrea school kunnen lopen. U geeft verder aan wel van Sawa te hebben gehoord – een plaats en trainingskamp in Gash Barka waar jongeren de 12de graad doorlopen en militaire training krijgen (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier) – maar komt niet verder dan te stellen dat het een trainingsplaats voor militairen is (zie NPO2, p.19). Gevraagd waar deze plaats gelegen is, geeft u merkwaardig genoeg aan dat u niet weet waar deze plaats ligt, en voegt u toe dat u denkt dat het in de 'Northern Red Sea' zou kunnen liggen. Het alom bekende trainings- en opleidingskamp ligt nochtans in uw eigen beweerde regio van herkomst – met name de regio Gash Barka. De vaststelling dat u hier niet van op de hoogte bent – net zo min als van het algemene scholingssysteem in Eritrea – toont uw gebrekkige affiniteit met de Eritrese maatschappij reeds aan.

Verder heeft u nog nooit van het trainingskamp 'Wia' gehoord, weet u niet of er enige militaire eenheden of kampen in de buurt van Tebeldia liggen, en weet u niet wat de militairen in Tebeldia deden of waarom ze in het dorp waren – indien ze dan toch opdaagden (zie NPO2, p.19-20). Ook kan u amper iets vertellen over het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië dat tussen 1998 en 2000 plaatsvond en waarbij vele doden vielen en vele inwoners op de vlucht sloegen. U laat het grensconflict wel vallen tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud voor het CGVS maar kan het niet situeren in de tijd en kan evenmin aangeven wat de impact van dit grensconflict op Tebeldia en de omliggende omgeving was (zie NPO2, p.20). Men zou in deze uw jonge leeftijd als verontschuldiging kunnen inroepen – aangezien u beweert slechts in 2002 te zijn geboren – maar de gevolgen van het grensconflict waren ook nog voelbaar in de regio na het einde van het conflict en dit jarenlang. Tebeldia en omgeving werd immers erg zwaar getroffen tijdens dit grensconflict – zowel op materieel als menselijk gebied.

Velen ontvluchtten het dorp, verwoestingen vonden plaats in de regio die nadien weer opgebouwd diende te worden. Wanneer u gevraagd wordt naar de gevolgen van het grensconflict in Tebeldia en omgeving, antwoordt u merkwaardig genoeg dat er geen oorlog in Tebeldia was, maar enkel aan de grens (zie NPO2, p.20) wat nogmaals aantoont dat u geen enkele voeling heeft met de realiteit in uw beweerde regio van herkomst. U geeft zelfs aan dat u niets gemerkt heeft van de gevolgen van het grensconflict in de regio (zie NPO2, p.20). Objectieve landeninformatie geeft nochtans duidelijk aan dat in de jaren na het conflict duizenden vluchtelingen terugkeerden naar Eritrea en zich onder meer vestigden in nieuwe 'settlements' in Tebeldia en enkele dorpen in de omgeving (zie landeninformatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Wanneer u uitdrukkelijk de vraag gesteld wordt of er nieuwe(re) buurten of wijken in Tebeldia zijn, voor mensen die er zich kwamen vestigen, antwoordt u zelfs van niet (zie NPO2, p.22). Gevraagd of er in Tebeldia iets gedaan wordt voor families van martelaren – personen die overleden zijn tijdens hun legerdienst onder meer tijdens het grensconflict – antwoordt u dat u het niet weet (zie NPO2, p.21). Ook hier geeft objectieve landeninformatie nochtans duidelijk aan dat families van martelaren in Tebeldia worden bijgestaan – onder meer door bepaalde comités die deze families bijstaan tijdens hun landbouwactiviteiten – zelfs nog in 2012 en 2013 – de periode dat u Eritrea verlaten zou hebben (zie landeninformatie toegevoegd aan de blauwe map). **Ook voorgaande vaststellingen bevestigen verder dat u geen affiniteit heeft met uw beweerde regio van herkomst, met de specifieke ligging van uw beweerde dorp van herkomst noch met ingrijpende gebeurtenissen voor dit dorp en omgeving die zelfs jarenlang na deze gebeurtenissen een impact hadden op deze regio.** Uw jonge leeftijd kan ook hier niet als vergoelijking aangehaald worden. U geeft immers aan tien jaar in dit dorp (Tebeldia) te hebben gewoond waardoor u deze specifieke context en geschiedenis toch meegekregen zou moeten hebben.

Tot slot tonen ook volgende verklaringen aan dat u geen band lijkt te hebben met de specifieke context in Eritrea. Zo haalt u tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud aan dat er een checkpoint zou zijn in de buurt van Gergef (zie NPO2, p.23). U geeft aan dat de mensen een document moeten kunnen voorleggen om te kunnen passeren (zie NPO2, p.23). Gevraagd wat voor documenten de passanten dan moeten tonen, haalt u plots aan dat ze niemand doorlaten, zelfs met een 'permit' (zie NPO2, p.23). Gevraagd naar het waarom, antwoordt u dat u het niet weet (zie NPO2, p.24). Later geeft u aan dat veel jongeren naar het leger moesten gaan, maar kan u enkel Sawa geven als militair trainingskamp (zie NPO2, p.25) – een plaats die u bovendien niet kan situeren zoals hierboven reeds werd aangehaald. Wanneer het bovendien gaat over uw (schoon)familie in Eritrea, antwoordt u op de vraag wat de echtgenoten van uw oudere zussen in Eritrea doen (in het dagelijkse leven) dat ze werken, in de landbouw, en in andere zaken (zie NPO2, p.6). Gevraagd of zij dan niet naar het leger moesten, of geen deel uitmaken van het Eritrese leger, antwoordt u merkwaardig genoeg negatief. U voegt eraan toe dat niet iedereen naar het leger moet gaan omdat de families anders leeg zouden zijn, en dat sommigen moeten gaan, en anderen niet (zie NPO2, p.7). Wanneer de protection officer vervolgens opmerkt of vraagt of niet iedereen naar het leger moet in Eritrea, zeker jonge mannen, antwoordt u dat u het niet weet, en dat u niet kan zeggen waarom ze al dan niet naar het leger moeten gaan (zie NPO2, p.7). **Deze laatste uitspraak kan opnieuw als erg frappant beschouwd worden in het licht van de specifieke Eritrese context waarbij alle jongeren (maar ook ouderen) opgeroepen worden voor de de facto eindeloze dienstplicht in het land.** Dit is nota bene de reden waarom zoveel jongeren het land ontvluchten – op de vlucht voor de eindeloze dienstplicht in hun land dat hen elk toekomstperspectief ontnemt. De vaststelling dat u dit niet lijkt te beseffen, en dat u verklaart dat niet iedereen wordt opgeroepen (sommigen wel, anderen niet) doet andermaal afbreuk aan uw beweerde Eritrese herkomst. Uw onwetendheid over de specifieke Eritrese maatschappij is op verschillende fronten erg frappant te noemen. Vooral uw verklaring 'dat alle Eritrese families leeg zouden zijn indien iedereen opgeroepen zou worden' toont aan dat u geen enkele voeling heeft met de Eritrese context waar families vaak uit elkaar getrokken worden doordat familieleden vaak elders en op verschillende plaatsen aangesteld worden in het land en dit vaak jarenlang.

De algemene conclusie van het CGVS is dan ook dat u geen zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit of herkomst. U slaagt er met name niet in uw beweerde Eritrese nationaliteit of herkomst aannemelijk te maken. Zo zijn uw verklaringen over de beweerde persoonlijke voorgeschiedenis van u en uw familie in Eritrea niet overtuigend, is uw kennis over uw beweerde dorp van herkomst (Tebeldia) waar u tien jaar zou hebben gewoond vaag en weinig doorleefd en gedetailleerd, lijkt u niet of amper op de hoogte zijn van enkele ingrijpende gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst in het verleden, maar bovenal tonen uw verklaringen tijdens de twee persoonlijke onderhouds voor het CGVS aan dat u geen affiniteit of voeling heeft met de specifieke Eritrese context en maatschappij. Uw erg gebrekkige tot zelfs niet bestaande kennis over de specifieke Eritrese maatschappij en geschiedenis bevestigen dan ook de vaststelling dat u op geen

enkele manier een band met Eritrea kan aantonen. Zelfs rekening houdend met de jonge leeftijd waarop u Eritrea zou verlaten hebben, kan het CGVS niet anders dan tot deze conclusie te komen.

Tot slot kunnen de door u neergelegde documenten bovenstaande pertinente vaststellingen niet wijzigen. Zo legt u twee foto's neer van uw vader en enkele andere Eritrese mannen, legt u een kopie van de identiteitskaart van uw vader voor, alsook een medisch attest – opgesteld door dr. De Wit, dd. 20 augustus 2020, waarin melding wordt gemaakt van enkele littekens. De door u neergelegde foto's en identiteitskaart van uw vader kunnen om evidente redenen uw beweerde Eritrese herkomst niet aantonen aangezien u niet kan aantonen dat deze persoon daadwerkelijk uw vader zou zijn. Hierboven werd reeds aangehaald dat u amper iets over uw vader kan vertellen. Uit de neergelegde identiteitskaart blijkt bovendien ook dat uw vader in Asmara heeft gewoond (zo blijkt uit de vertaling van dit document) waarop u reageert dat uw vader voor de immigratie werkte (zie NPO2, p.31), maar dat u geen idee heeft wanneer dit dan was. Gevraagd of uw vader dan effectief in Asmara heeft gewoond, antwoordt u dat hij bij jullie leefde, maar dat hij in Asmara werkte, maar dat u niet weet wanneer dit was (zie NPO2, p.31). Redelijkerwijze mag echter verwacht worden dat u meer kan vertellen over uw vader en over de neergelegde documenten aangaande uw vader – indien het daadwerkelijk over uw vader zou gaan. U weet evenmin waar de foto is genomen (in Eritrea) die u voorlegt in het kader van uw verzoek (zie NPO2, p.31). Het door u neergelegde medische attest kan evenmin de hierboven gemaakte vaststellingen betreffende uw beweerde Eritrese herkomst wijzigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en verblijfssituatie, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, en over de omstandigheden waarin en de redenen waarom u werkelijk Soedan verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over zijn werkelijke nationaliteit en verblijfsplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

Door bewust de ware toedracht te verzwijgen aangaande uw werkelijke nationaliteit en werkelijke verblijfssituatie, dat de kern van uw asielrelaas raakt, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift het volgende middel aan:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, in samenhang met een schending van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.”

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

“1.

De enige reden die verweerder aangeeft ter staving van de weigering van internationale bescherming aan verzoeker is het feit dat deze niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat hij de Eritrese nationaliteit heeft.

Verweerder erkent dus impliciet dat verzoeker wel in aanmerking zou komen voor internationale bescherming indien zijn Eritrese nationaliteit vast zou staan. Verzoeker gaf aan dat hij vreesde dat hij zou worden meegenomen voor militaire training. Het is inderdaad gekend dat de Eritrese autoriteiten jongeren inlijven voor een de facto eindeloze militaire dienstplicht.

Met andere woorden, aangezien verzoeker een jongere is, dient hij erkend te worden als vluchteling in de zin van art. 48/3 van de Vreemdelingenwet, voor zover zijn geloofwaardigheid vaststaat.

2.

Verweerder verwijst naar een aantal elementen om de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel te trekken.

Verzoeker wijst er op dat verweerder bij de evaluatie van de geloofwaardigheid van verzoeker rekening moet houden met de bepalingen van art. 48/6, §5 Vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van art. 4 van de hervormde Kwalificatierichtlijn: [...]

Verweerder stelt wel in het algemeen dat hij rekening hield met het door verzoeker naar voor gebrachte profiel: "U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS immers dat u Eritrea reeds op dertienjarige leeftijd zou hebben verlaten. Uw vader overleed toen u erg jong was, en u heeft nooit regulier onderwijs genoten, aldus uw verklaringen

Verzoeker stelt zich vragen bij de ernst van deze vermelding:

- Vooreerst heeft verzoeker nooit verklaard dat zijn vader overleden is
- Bovendien blijkt dat verweerder verderop in de beslissing de bewering dat verzoeker nooit naar school is gegaan, in twijfel trekt.

Verweerder is dan ook niet ernstig wanneer hij stelt dat hij met verzoekers profiel rekening houdt. Hoe dan ook blijkt dit allerm minst uit de gehele beslissing, en uit de afweging van de verschillende elementen waaruit verweerder de ongeloofwaardigheid van verzoeker afleidt.

Het volstaat niet om te vermelden dat men rekening houdt met een profiel, indien uit de ontwikkelde motivering niet blijkt dat dit ook daadwerkelijk gebeurd is. Verzoeker gaat hieronder verder op dit punt, bij de bespreking van de verschillende argumenten die verweerder aanhaalt ter staving van deze Eritrese nationaliteit.

Verweerder stelt verder in de beslissing: [...]

Verweerder stelt dus dat er een aanknopingspunt met Eritrea moet vastgesteld kunnen worden opdat zijn Eritrese nationaliteit als geloofwaardig zou worden ingeschat. Verzoeker zal hieronder aantonen dat er zeker voldoende elementen zijn die als aanknopingspunt kunnen dienen voor verzoekers Eritrese nationaliteit.

3.

Verweerder haalt volgende concrete elementen aan ter staving van verzoekers beweerde ongeloofwaardigheid:

a) De negatieve beslissing die verzoeker kreeg in Nederland.

Daarbij werd gewezen op de foutieve verklaringen van verzoeker over zijn geboortedatum (met name bij zijn ondervraging in Italië), zijn beperkte kennis over de Eritrese leefomgeving en de vermeend ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn vlucht uit Eritrea in 2015.

Verzoeker herhaalt dat hij in Italië verklaarde meerderjarig te zijn met als enige doel daarna te kunnen doorreizen. Dat dit effectief mogelijk is, wordt in de Nederlandse beslissing nergens weerlegd. Bovendien betwisten de Belgische autoriteiten niet dat verzoeker geboren is in 2002 en bij aankomst in België minderjarig was (er werd hem ook een voogd toegekend). Hij was in 2017 in Italië en verklaarde dat hij geboren was in 1995 (administratief dossier, rapport Immigratie- en Naturalisatiedienst Nederland van 28.09.2018, blz.5/23). Hij was in 2019 aangekomen in België en er werd aanvaard, zonder leeftijdsonderzoek, dus kennelijk zonder discussie, dat hij geboren was in 2002 en dus 17 jaar was. Aangezien het leeftijdsverschil tussen de beweerde leeftijd in Italië en in België 7 jaar is, en aangezien de beweerde leeftijd in België (en Nederland) niet in twijfel werd getrokken, mag aangenomen worden dat verzoeker inderdaad de waarheid spreekt wanneer hij stelt dat hij opzettelijk een foutieve geboortedatum vermeldde in Italië. Deze leugen over zijn leeftijd hielp hem, in zijn belevenis destijds als 15-jarige, om uit Italië te kunnen verlaten, en mag hem dan ook niet tot op vandaag op negatieve wijze blijven achtervolgen.

Het herkomstonderzoek werd in Nederland zeer beknopt gevoerd. Verzoeker zal dit hieronder nog verder bespreken wanneer het over de analyse van verweerder terzake gaat. De Nederlandse analyse over de (on)geloofwaardigheid van de wijze waarop verzoeker Eritrea heeft verlaten, lijkt niet pertinent aangezien verweerder zelf dit argument niet weerhoudt na zijn eigen onderzoek van verzoekers dossier.

b) Verzoeker zou geen duidelijkheid kunnen scheppen over de reden van zijn verhuis van Agordet naar Tebeldia

Verweerder stelt:

- Dat verzoeker niet kan aangeven waarom de familie verhuisde toen verzoeker amper twee jaar oud was
- Dat verzoeker niets kan vertellen over de militaire carrière van zijn vader noch over zijn gevangenisstraf.

- Dat dit nochtans een scharniermoment was in het leven van zijn familie zodat meer details mogen verwacht worden.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat deze analyse, zelfs als ze correct zou zijn, niet voor gevolg heeft dat verzoeker niet de Eritrese nationaliteit kan hebben. De aangehaalde feiten zijn daarvoor niet pertinent: immers verhuisde verzoeker volgens zijn beweringen intern naar een ander dorp, ook in Eritrea. Zodoende zou zijn herkomst uit Eritrea bewezen worden, indien hij accurate informatie over dit dorp kan geven, volgens de mogelijkheden van zijn eigen geschetste profiel.

Ook het feit dat verzoeker niet veel zou kunnen vertellen over de carrière van zijn vader in het leger is weinig relevant omdat, zoals aangehaald en niet betwist, elke volwassene in Eritrea riskeert een eindeloze militaire dienstplicht te moeten voldoen.

Verzoeker wijst er op dat hij naar best vermogen heeft geantwoord op de vraag over de reden van de gevangenisstraf van zijn vader: hij werd ervan verdacht een geradicaliseerde islamist te zijn. Hij volgde kennelijk een bepaalde ex-generaal, die verzoeker ook genoemd heeft in zijn verhoor, m.n. Mesfin Hagos (CGVS 1, blz. 7).

Deze persoon bestaat werkelijk en blijkt inderdaad een verzetsstrijder te zijn tegen het Eritrese regime en verbonden te zijn aan de partij Eritrean People Liberation Front, die in Duitsland internationale bescherming kreeg (stukken 3 en 4: Engelstalige versie van een artikel uit het Duits dagblad Die Welle, en een printscreen van Wikipedia). Daarnaast blijkt uit het Algemeen Ambtsbericht Eritrea van 2018 dat de Eritrese overheden inderdaad hun vrees uiten tegenover fundamentalistische moslims, (stuk 5, blz. 34 waar het luidt: [...])

En blz. 13 waar het luidt: [...]

Verzoekers informatie mag dan behoorlijk vaag zijn, ze strookt wel met de algemeen gekende feiten. Bovendien kan van verweerder worden verwacht, dat als hij inderdaad onpartijdig onderzoek doet, in het kader van gedeelde bewijslast, zelf ook nagaat of de beweringen van verzoeker correct kunnen zijn. Dit blijkt dus in casu het geval, tot weerlegging van de argumentatie van verzoeker door verweerder. In elk geval had verweerder zelf dit onderzoek moeten voeren.

Ook hier moet gewezen worden op het profiel van verzoeker waar verweerder geen rekening mee houdt, in tegenstelling tot wat hij zelf beweert. Van een ongeschoolde jongen die op 13-jarige leeftijd zijn gezin heeft verlaten kan geen holistische politieke analyse noch een chronologisch foutloos overzicht worden gegeven van zijn vaders carrière en vasthouding.

Verzoeker heeft uiteengezet wat hij wist vanuit zijn destijds kinderlijke beleving van de feiten. Verzoeker verwijst terzake naar de verklaringen die hij bij de Nederlandse IND heeft afgelegd maar waar verweerder geen rekening mee schijnt te houden, terwijl hij er nochtans kennis van heeft aangezien ze in het administratief dossier aanwezig zijn. Zo verklaarde verzoeker op blz. 4 van zijn verhoor van 02.10.2018 (toen op 16-jarige leeftijd) bij de IND : [...]

Verweerder toont alleszins niet aan om welke reden, behalve misschien zijn intuïtief buikgevoel, om welke objectieve reden van verzoeker meer accurate informatie kan worden verwacht. Zijn verwerping van verzoekers geloofwaardigheid is niet terecht op dit punt, en alleszins niet onpartijdig, en zodoende in schending met artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet en met de materiële motiveringsplicht, aangezien verweerder foutieve conclusies haalt uit de informatie die hem ter beschikking staat.

c) Verzoeker zou niet voldoende weten over zijn dorp van herkomst Tebeldia

Opnieuw geeft verweerder geen blijk van het feit dat hij rekening houdt met de individuele situatie van verzoeker.

Zo stelt verweerder dat verzoeker geacht kan worden om de namen van de meest nabij gelegen dorpen in zijn buurt te kennen. "De inwoners van andere dorpen moeten namelijk op regelmatige tijdstippen naar deze lokale administratie komen voor allerlei vragen en verplichtingen". Doch waar dit mogelijk zo is voor volwassen inwoners van een dorp, is dit volstrekt irrelevant voor een kind van 13 jaar.

Niettemin erkent verweerder toch dat verzoeker spontaan, doorheen het verhoor, de namen van vier omliggende dorpen geeft. Weliswaar zou hij volgens verweerder dorpen verkeerdelijk als wijken vermelden en vice versa, maar gelet op de subtiliteit van het onderscheid, en zeker rekening houdend met het feit dat deze subtiele verschillen mogelijk verloren gaan in het context van een vertaling via de tolk, lijkt dit niet doorslaggevend te zijn om aan verzoekers herkomst te twijfelen.

Voorts besteedt verweerder excessief veel aandacht aan het feit dat verzoeker op een bepaald moment de munteenheid Riyal zou genoemd hebben. Ook dit is niet relevant en bovendien is de context niet duidelijk.

Wanneer men het gehoorverslag analyseert, (CGVS 2, blz. 12-13), dan valt er te lezen: [...]

Het is in de weergegeven versie van het gehoorverslag niet duidelijk wie zich vergiste, verzoeker of de tolk zelf. De aanduiding "(zegt de tolk)" lijkt te impliceren dat de tolk foutief Ryaal vertaalde. In elk geval is het omgekeerde, dat verzoeker zich zelf zou vergist hebben, niet bewezen.

En zelfs mocht dit het geval zijn, dan nog ziet verzoeker niet in wat het probleem zou zijn aangezien hij zich onmiddellijk gecorrigeerd heeft. Verweerder schijnt weer uit het oog te verliezen wat verzoekers individuele situatie is op het ogenblik van het interview, m.n. die van een jongeman die op dat moment al zes jaar weg is uit zijn moederland was de Nakfa werd gebruikt.

De alinea's die daarop volgen in het gehoorverslag, waar ook op een bepaald moment "Birr" wordt vernoemd, zijn kennelijk niet relevant, aangezien verzoeker uiteindelijk duidelijk maakt dat "Nakfa" de munteenheid van Eritrea is.

d) Verzoeker wordt verweten geen affiniteit te hebben met de specifieke Eritrese context en maatschappij

In essentie stelt verweerder dat het vreemd is dat verzoeker zegt dat hij alleen maar buiten speelde en nooit naar school ging, terwijl er schoolplicht is, en wordt verzoeker verweten geen zich te hebben op het schoolsysteem in Eritrea.

Verzoeker stelt vast dat verweerder opnieuw blijkt geeft van oppervlakkig onderzoek van verzoekers individuele situatie, en bovendien erg onzorgvuldig is bij het verifiëren van zijn eigen bronnen.

Zo verwijst verzoeker vooreerst opnieuw naar zijn gehoor in Nederland bij de IND van 28.09.2018. Op blz. 12 vertelt hij er vrij uitgebreid over de koranschool waar hij naartoe ging, en over de andere scholen die in Tebeldia aanwezig waren. Noch in de Nederlandse, noch in de Belgische beslissing wordt het bestaan van deze scholen betwist. Verder getuigt verzoeker van het feit dat hij in de regel zijn vader hielp bij landbouw en bij het klaarmaken van het transport van de landbouwteelt naar de markt van Tebeldia waar deze verkocht werd. Verzoeker verwijst voorts naar de COI in het administratief dossier over het schoolsysteem in Eritrea waaruit blijkt dat, spijts de schoolplicht, lang niet alle kinderen naar school gaan in Eritrea.

Op blz.9 van deze COI luidt het: "Landinfo geeft aan in haar rapport van maart 2015 dat, volgens de wereldbank, naar schatting 36% van de kinderen die leerplichtig zijn naar school gaan. In de grote steden zou het aandeel waarschijnlijk veel hoger liggen, en in perifere gebieden zoals Gash Barka en de Afar regio lager. Net ervoor wordt ook UNESCO geciteerd dat stelt dat 66% van de kinderen (basisschool) niet naar school gaat.

Het verwijt aan verzoeker, die uit Gash Barka komt, dat het niet geloofwaardig is dat hij niet naar school gaat, is dus volledig misplaatst. In het verlengde daarvan kan van verzoeker ook niet worden verwacht dat hij details over het schoolsysteem kan geven. Ten overvloede verwijst verzoeker naar het feit dat hij pas 13 was toen hij Eritrea verliet en ook niet van pakweg leeftijdsgenoten heeft kunnen vernemen hoe een schoolloopbaan er uit ziet. De trainingskampen waar verweerder het over heeft zijn kennelijk voor jongeren van de 12de graad. Deze informatie behoort volstrekt niet tot de dagelijkse leefwereld van verzoeker.

e) Verzoeker heeft geen kennis van het trainingskamp "Wia" en over het grensconflict met Ethiopië

Verweerder verwijt verzoeker dat hij geen kennis heeft van het bestaan van een trainingskamp in de buurt van Tebeldia en dat hij ook niet weet dat er talloze vluchtelingen van het grensconflict in de regio van Tebeldia hebben gesetteld.

Verzoeker herhaalt dat er geen indicaties zijn dat hij geacht wordt dit te weten als ongeschoolde jongeman die al op zijn 13de levensjaar het land heeft verlaten.

Verweerder veronderstelt dat verzoeker "deze geschiedenis toch meegekregen zou moeten hebben" als hij werkelijk tien jaar in Tebeldia heeft geleefd.

Verzoeker repliceert hierop dat zijn ouders niet van Tebeldia afkomstig zijn en daarom zelf ook niet noodzakelijk op de hoogte zijn van deze specifieke geschiedenis, laat staan dat zij geacht worden deze te hebben doorgegeven aan verzoeker.

Verweerder erkent overigens dat verzoeker een zekere kennis heeft van het grensconflict, zodat het de vraag is welke extra kennis moet verondersteld worden van een 13-jarige.

De stelling van verweerder dat verzoeker meer kennis zou moeten hebben is alleszins niet objectiveerbaar en onpartijdig, zodat verweerder het artikel 48/6, §5 Vreemdelingenwet schendt.

f) Verzoeker geeft onjuiste informatie over de dienstplicht in Eritrea

Verweerder verbaast zich erover dat verzoeker verklaart dat niet iedereen naar het leger moet in Eritrea en dat "sommigen moeten gaan en anderen niet". Verweerder noemt deze opmerking zeer frappant "in het licht van de specifieke Eritrese context waarbij alle jongeren (maar ook ouderen) opgeroepen worden voor de de facto eindeloze dienstplicht in het land. Verweerder geeft eens te meer blijf van onzorgvuldige en ongenuanceerde kennis van de situatie in Eritrea, hetgeen toch opmerkelijk is voor een instantie die geacht wordt om asielverzoeken objectief te onderzoeken.

Zo stelt het Algemeen Ambtsbericht Eritrea, van 2020 (blz. 31-32, stuk 6), het volgende: [...]

Dit objectief landenrapport bevestigt de stelling van verzoeker, die er op neerkomt dat heel wat mensen zich in de praktijk weten te onttrekken aan de dienstplicht, het zij om wettelijke erkende redenen, hetzij om redenen van pure willekeur.

Het is opmerkelijk dat verweerder hiervan niet op de hoogte is en de genuanceerde schets van verzoeker hoe het er in de realiteit aan toe gaat, tegen verzoeker gebruikt om zijn geloofwaardigheid te schetsen.

4.

Op basis van al het voorgaande blijkt duidelijk dat verweerder zijn conclusie, dat verzoeker ongeloofwaardig is en niet uit Eritrea afkomstig is en evenmin de Eritrese nationaliteit heeft, niet gestoeld is op objectieve informatie maar eerder op een aantal onsamenhangende, en soms ronduit (aantoonbaar) foutieve veronderstellingen.

Zijn conclusie kan dan ook niet standhouden, en de beslissing dient dan ook minstens te worden vernietigd op grond van het artikel 48/6 §5 Vreemdelingenwet, in samenhang met de materiële motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Op grond van at. 48/3 Vreemdelingenwet verzoekt verzoeker te worden erkend als vluchteling, nu uit zijn verhoor blijkt dat hij wel degelijk een accurate beschrijving heeft gegeven van zijn dagelijks leven in Eritrea, geheel volgens de beperkte mogelijkheden, gelet op zijn leeftijd en de afwezigheid van scholing die hij heet.

Bovendien wijst verzoeker er op dat het Tigre, dat duidelijk zijn moedertaal is, enkel wordt gesproken door Eritreërs en naar schatting enkele tienduizenden Eritrese vluchtelingen in Soedan. Zijn moedertaal op zich is dan ook al een zeer sterke indicatie van zijn Eritrese nationaliteit, (stuk 7)."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"3. Informatie Mesfin Hagos Wikipedia

4. Artikel Resistance in exile: artikel Deutsche Welle over Mesfin Hagos

5. Algemeen Ambtsbericht Eritrea 2018

6. Algemeen Ambtsbericht Eritrea 2020

7. Tigre etnie volgens Wikipedia".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart dat hij de Eritrese nationaliteit bezit en dat hij niet kan terugkeren naar Eritrea omdat hij vreest te zullen worden opgeroepen voor de dienstplicht.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

5. *In casu* legt verzoeker geen enkel stuk neer waaruit zijn Eritrese nationaliteit kan blijken. Verzoeker brengt enkel een fotokopie van een Eritrese identiteitskaart en foto's bij van iemand waarvan hij beweert, maar niet aantoon, dat het zijn vader is. Hoe dan ook kan noch uit een identiteitskaart van een familielid noch uit foto's die in Eritrea genomen zouden zijn, blijken dat verzoeker thans (enkel) de Eritrese nationaliteit bezit. Het is geenszins aannemelijk dat verzoeker, die geboren werd in Eritrea, er 13 jaar lang woonde en er ook enkele jaren religieus onderwijs volgde, geen enkel document ter staving van zijn eigen identiteit en nationaliteit kan voorleggen. Dit houdt dan ook reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot de algemene geloofwaardigheid van verzoeker.

6. Verzoeker maakt zijn beweerde Eritrese nationaliteit evenmin middels zijn verklaringen aannemelijk, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoeker kan de verhuis van zijn familie vanuit zijn beweerde geboorteplaats Agordet naar het dorp Tebeldia niet aannemelijk maken. Hij verklaarde dat de reden van de verhuis de problemen van zijn vader waren, met name dat zijn vader een Eritrese militair was die op een gegeven ogenblik opgesloten werd, waarna verzoeker en zijn moeder hun woonplaats verlieten en naar het dorp Tebeldia trokken (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) 18 maart 2021, p. 8).

Verzoeker wist echter niet waar of wanneer zijn vader deel uitmaakte van het Eritrese leger, de precieze reden en duur van zijn beweerde gevangenisstraf (notities 18 maart 2021, p. 9), of dit voor of na verzoekers geboorte gebeurde, waarom ze dan precies naar Tebeldia vertrokken (notities 18 maart 2021, p. 10), wanneer zijn vader werd vrijgelaten, wanneer hij het gezin vervoegde in Tebeldia of welke leeftijd verzoeker toen had (notities 18 maart 2021, p. 11) of hoelang zijn vader in de gevangenis heeft doorgebracht (notities 18 maart 2021, p. 11). In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd, zijn deze vaststellingen wel degelijk pertinent, ook al gaat het over een verhuis binnen Eritrea zelf. Immers, de waarachtigheid van verzoekers verklaringen over zijn opeenvolgende verblijfplaatsen en levensomstandigheden in Eritrea zijn uiterst relevant bij het beoordelen van de geloofwaardigheid van zijn herkomst. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker wél kon aangeven dat zijn vader een bepaalde ex-generaal, Mesfin Hagos, volgde en dat de stukken 3 en 4 bij het verzoekschrift aantonen dat deze persoon werkelijk bestaat. Het feit dat verzoeker dergelijke theoretische kennis over zijn vader wél had, ondanks zijn *“kinderlijke beleving”* destijds, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, maar dat verzoeker bijvoorbeeld niet eens kon aangeven hoe oud hij was toen zijn vader werd vrijgelaten en zich bij zijn gezin voegde, ondergraaft verder verzoekers herkomst. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker - die inderdaad jong was toen hij zijn gezin en land verliet en die geen officiële scholing zou hebben genoten - wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven, zoals de naam van een generaal, maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren. Dat de informatie in stuk 5 bij het verzoekschrift zou bevestigen dat verzoekers verklaringen over zijn vader stroken met de algemeen gekende feiten, doet evenmin afbreuk aan de opvallende onwetendheden in verzoekers verklaringen over eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld.

- Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op verzoekers verklaringen bij de Nederlandse asielinstanties en wordt aangeklaagd dat verweerder hiermee geen rekening heeft gehouden, kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker daar verklaarde dat zijn vader zeven jaar als soldaat opereerde en ongeveer zeven jaar werd opgesloten, wat echter niet in overeenstemming kan worden gebracht met verzoekers verklaringen in België, waar hij aangaf deze kennis niet te hebben. Verzoekers wisselende verklaringen wijzen er dan ook op dat hij de beweerde feiten niet werkelijk heeft meegemaakt.
- Verzoekers kennis over zijn directe leefomgeving in en rond zijn Tebeldia, waar hij tien jaar gewoond zou hebben, is evenzeer ontoereikend. Verzoeker legde geen coherente verklaringen af over de buurten in zijn dorp (notities 18 maart 2021, p. 12, 18). Hij kon geen andere dorpen noemen die onder de lokale administratie van Tebeldia vallen (notities 18 maart 2021, p. 14) en hij gaf zelfs foutief aan dat enkel Tebeldia onder deze lokale administratie valt (notities 18 maart 2021, p. 14). Uiteindelijk noemde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud wel enkele dorpen (Gergef, Hafirzie, Um Hajer en Sabunait), maar hij kon aangeven niet welke plaats het dichtst bij de grens (of zijn dorp) ligt (notities 18 maart 2021, p. 14). Dit is frappant gezien verzoeker verklaarde dat hij het land verliet via de grens met Soedan. Verzoeker slaagde er evenmin in om genoemde namen van plaatsen en dorpen in zijn regio te herkennen (notities 15 september 2020, p. 10-11). De stellingen in het verzoekschrift, met name dat verzoeker als kind van 13 jaar niet naar de lokale administratie moest gaan en dat de verwarring in verband met de buurten mogelijk ligt aan een vertaling via de tolk, kunnen voornoemd flagrant gebrek aan enige bekendheid met de omgeving van Tebeldia niet verschonen. Van een 13-jarige die zich, volgens zijn eigen verklaringen, in het lokale sociale leven begaf en ook een aantal jaren naar de koranschool ging, kan wel degelijk enig geografisch besef worden verwacht.
- Ook verzoekers vrije beschrijving van het dorp Tebeldia is geenszins passend voor iemand die er een decennium lang woonde, buiten speelde, religieuze lessen volgde en ook zelf inkopen ging doen. Gevraagd om zijn buurt te beschrijven, antwoordde hij dat de huizen van steen zijn en dat er een marktplaats is (notities 18 maart 2021, p. 12). Gevraagd om de weg te beschrijven van zijn buurt naar het centrum van Tebeldia, kwam verzoeker dan weer niet verder dan te stellen dat hij gewoon de normale wegen nam en rechtdoor ging (notities 18 maart 2021, p. 18).
- Verzoeker wist ook niet of er enige militaire eenheden of kampen in de buurt van Tebeldia liggen, noch wat de militairen in Tebeldia deden of waarom ze in het dorp waren (notities 18 maart 2021, p. 19-20). Verzoeker kon amper iets vertellen over het grensconflict tussen Eritrea en Ethiopië dat van 1998 tot 2000 plaatsvond en lang daarna nog gevolgen had voor verzoekers beweerde regio van herkomst.

Volgens de landeninformatie werd Tebeldia en omgeving zwaar getroffen tijdens dit grensconflict, zowel op materieel als menselijk gebied. Velen ontvluchtten het dorp, verwoestingen vonden plaats in de regio die nadien weer opgebouwd diende te worden. Uit de informatie blijkt ook dat er in de jaren na het conflict duizenden vluchtelingen terugkeerden naar Eritrea en zich onder meer vestigden in nieuwe 'settlements' in Tebeldia en enkele dorpen in de omgeving. Bovendien vermeldt de informatie dat families van martelaren in Tebeldia worden bijgestaan (onder meer door bepaalde comités die deze families bijstaan tijdens hun landbouwactiviteiten), ook nog in 2012 en 2013. Verzoeker verklaarde echter, totaal in strijd met voornoemde informatie, dat er geen oorlog in Tebeldia was, maar enkel aan de grens (notities 18 maart 2021, p. 20) en dat er geen nieuwe(re) buurten of wijken in Tebeldia zijn voor mensen die er zich kwamen vestigen (notities 18 maart 2021, p. 22). Hij moest eveneens toegeven dat hij geen weet had van enige acties in Tebeldia voor families van martelaren (notities 18 maart 2021, p. 21). In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat van verzoeker dergelijke kennis niet verwacht kan worden omdat hij Eritrea op 13-jarige leeftijd verliet en omdat zijn ouders niet van Tebeldia afkomstig zijn en daarom zelf ook niet noodzakelijk op de hoogte zijn van deze specifieke geschiedenis, laat staan dat ze geacht worden deze te hebben doorgegeven aan verzoeker. Er kan echter niet worden ingezien waarom verzoeker hierdoor geen eigen doorleefde ervaringen kan geven van zijn decenniumlang verblijf in de regio, noch waarom hij niet kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige en elementaire zaken die hij zelf kon waarnemen in zijn directe leefomgeving. Wat betreft de verwijzingen naar verzoekers ongeschoold profiel dient te worden benadrukt dat een gebrek aan scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld op te merken en te kunnen omschrijven.

- Verzoekers verklaringen over wat hij moest betalen wanneer ze water gingen halen in een waterreservoir in het dorp (notities 18 maart 2021, p. 12) doen eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde levensloop. Het verzoekschrift kan worden bijgetreden waar wordt aangevoerd dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet onomstotelijk kan blijken of het verzoeker dan wel de tolk was die aanvankelijk de munteenheid Riyal vernoemde, maar uit het verdere verloop van het onderhoud blijkt alleszins wél dat verzoeker zelf ook verward was over de munteenheid die in Eritrea gebruikt wordt, gezien hij ook nog de Ethiopische munt Birr noemde (notities 18 maart 2021, p. 12-13).
- Verzoeker gaf ook geen blijk van bekendheid met het Eritrese maatschappelijk leven, waarin hij zich nochtans begaf, gezien hij verklaarde dat hij doorheen de dag buiten speelde, religieuze lessen volgde en ook zelf inkopen ging doen. Zo verklaarde verzoeker verkeerdelijk dat er geen schoolplicht is in Eritrea (notities 18 maart 2021, p. 18). De stelling in het verzoekschrift dat niet alle kinderen in Eritrea naar school gaan, ondanks de schoolplicht, doet uiteraard geen afbreuk aan het feit dat verzoeker foutief was wanneer hij beweerde dat er geen schoolplicht is in Eritrea (notities 18 maart 2021, p. 18), iets dat hij geweten zou hebben indien hij werkelijk tot zijn 13 jaar in Eritrea gewoond zou hebben. Verder wist verzoeker niet dat er vanaf graad 6 in het Engels onderwezen wordt (notities 18 maart 2021, p. 19) en kon hij niet aangeven tot welke graad kinderen/jongeren in Eritrea school kunnen lopen (notities 18 maart 2021, p. 19). Verzoeker gaf aan dat hij wel van Sawa had gehoord, maar hij komt niet verder dan te stellen dat het een trainingsplaats voor militairen is (notities 18 maart 2021, p. 19). Nog frappanter is de vaststelling dat verzoeker niet blijkt te weten waar Sawa gelegen is en stelt dat hij denkt dat het in de 'Northern Red Sea' zou kunnen liggen, terwijl het bekende trainings- en opleidingskamp Sawa in zijn eigen beweerde regio van herkomst, Gash Barka, gesitueerd is. Dat verzoeker hierover geen kennis zou hebben omdat het trainingskampen zijn voor jongeren van de 12de graad, zoals wordt aangebracht in het verzoekschrift, is geheel onaannemelijk gelet op het belang van deze trainingskampen in de Eritrese context, alsook in het kader van verzoekers eigen aangehaalde vluchtredenen, zijnde de verplichte legerdienst.
- Verzoekers verklaringen dat niet iedereen naar het leger moet gaan omdat de families anders leeg zouden zijn, dat sommigen moeten gaan en anderen niet (notities 18 maart 2021, p. 7) en dat hij geen weet heeft van waarom een jonge man al dan niet naar het leger zou moeten gaan (zie NPO2, p. 7), zijn in die zin eveneens geheel ongeloofwaardig in de Eritrese samenleving, waarbij alle jongeren (maar ook ouderen) opgeroepen worden voor de *de facto* eindeloze dienstplicht in het land. Dat er zeer uitzonderlijk vrijstelling van de dienstplicht wordt verleend of verkregen, zoals blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde landeninformatie (stuk 6), doet hieraan geen afbreuk, temeer daar uit verzoekers verklaringen volgt dat hij niet weet hoe hij zich als jonge man zou kunnen

onttrekken aan de dienstplicht (notities 18 maart 2021, p. 7). Een dergelijke uitspraak is frappant daar verzoeker deze legerdienst zelf als zijn vluchtmotief aanhaalt.

7. Dat verzoeker niet de waarheid spreekt over zijn Eritrese nationaliteit wordt versterkt door de vaststelling dat ook de Nederlandse asielinstanties tot de ongeloofwaardigheid van zijn Eritrese herkomst hebben besloten.

De Nederlandse asielinstanties wezen op de verschillende opgegeven geboortedata, zijn beperkte kennis over zijn Eritrese leefomgeving en de ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn vlucht uit Eritrea in 2015. De stelling in het verzoekschrift dat hij in Italië verklaarde meerderjarig te zijn met als enige doel daarna te kunnen doorreizen, doet geen afbreuk aan het leugenachtig karakter van verzoekers verklaringen in Italië. Dat de argumentatie in de Nederlandse beslissing over de ongeloofwaardigheid van de wijze waarop verzoeker Eritrea heeft verlaten niet wordt overgenomen door de bestreden beslissing doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de Nederlandse asielinstanties hieromtrent.

8. De stelling in het verzoekschrift dat Tigre verzoekers moedertaal is en dat het Tigre enkel wordt gesproken door Eritreërs en naar schatting enkele tienduizenden Eritrese vluchtelingen in Soedan (onder verwijzing naar stuk 7 bij het verzoekschrift), kan niet aantonen dat verzoeker thans (enkel) over de Eritrese nationaliteit beschikt. De kennis van een taal is slechts één aspect dat een herkomst kan aantonen. Daarenboven houdt het spreken van de Tigre taal niet noodzakelijk in dat men ook geboren is en altijd verbleven heeft in Eritrea, daar talen ook elders aangeleerd, doorgegeven en/of onderhouden kunnen worden.

9. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden zijn Eritrese herkomst en het vergoelijken van alle onwetendheden door te verwijzen naar zijn profiel van ongeschoolde 13-jarige op het ogenblik van het voorgehouden vertrek uit zijn vermeend land van herkomst. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

12. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op zijn voorgehouden – maar ongeloofwaardig bevonden – nationaliteit teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS